

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-8C/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118214239
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Pečík
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1118214239.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom JUDr. Vladislavom Pečíkom v spore žalobcu: Incheba, akciová spoločnosť (v skratke Incheba, a.s.), so sídlom Viedenská cesta 3 - 7 Bratislava 851 01, IČO: 00 211 087, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Viera Kuruczová, s. r. o. proti žalovanému v 1. rade: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne nám. 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, a žalovanému v 2. rade: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501 o zaplatenie 7.081,11 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o zaplatenie sumy vo výške 7.081,11 EUR **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi za každý deň od 01.08.2018 do dňa právoplatnosti rozsudku sumu 45,90 EUR, pričom každá táto denná istina je splatná v rovnaký deň, za ktorý vznikol žalobcovi nárok voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade na jej zaplatenie (teda za deň 01.08.2018 je suma 45,90 EUR splatná 01.08.2018, za deň 02.08.2018 je suma 45,90 EUR splatná 02.08.2018 a tak ďalej), a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 0,01008 EUR denne zo sumy každej jednej dennej istiny, ktoré sú uvedené vo výroku II. rozsudku odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti príslušnej dennej istiny do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Priebeh konania

Žaloba

1.1. Žalobca sa žalobou z 31.07.2018, doručenu súdu dňa 27.08.2018 domáhal zaplatenia sumy vo výške 7.081,11 eur, sumy vo výške 45,90 eur za každý deň od 01.08.2018 do právoplatnosti rozsudku, úroku z omeškania zo sumy 45,90 eur vo výške 0,01008 eura denne od 01.08.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

1.2. Žalobu odôvodnil tým, že je vlastníkom parcely registra „C“, par. Č. XXXX/X, o výmere XXXX m², v katastrálnom území W. (ďalej len „Pozemok“), a táto je využívaná najmä ako prístup na železničnú stanicu Petržalka a tiež je na nej prepojenie železnice s mestskou hromadnou dopravou. Na Pozemku sa nachádzajú prístupové komunikácie k parkoviskám (v správe žalovaného v 2. rade), zastávka MHD,

automat na lístky, dlažba pred staničnou budovou, kábel verejného osvetlenia, lampy, lavičky, smetné koše, stojany na bicykle, verejná zeleň a iné.

1.3. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v 1. rade žalobca odvodil od toho, že žalovaný v 1. rade má povinnosť udržiavať a spravovať verejné priestranstvá, ktorým je aj Pozemok, ktorý slúži k všeobecnému verejnému užívaniu. Poukázal na fakt, že na Pozemku je verejná zeleň, stojany na bicykle s logom žalovaného v 1. rade, verejné osvetlenie, o ktoré sa stará žalovaný v 1. rade, hypercube s logom Bratislavy.

1.4. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v 2. rade odvodil od toho, že Pozemok slúži ako prístup do staničnej budovy, či už zamestnancami žalovaného v 2. rade alebo návštevníkmi budovy ŽST Petržalka, napr. aj nájomníkmi nebytových priestorov v ŽST Petržalka. Priestory stanice sú využívané na rôzne prevádzky, a teda žalovaný v 2. rade využíva Pozemok s majetkovým prospechom. Na Pozemku sú tiež prístupové komunikácie k parkoviskám na parcelách č. 3672/16 a XXXX/XX v správe žalovaného v 2. rade. Tento žalovaný ako stavebník vykonával aj stavbu na Pozemku, keďže 10.07.1997 došlo zo strany okresného úradu k vydaniu stavebného povolenia na objekt predstaničného priestoru - úprava komunikácií v prospech žalovaného v 2. rade a kolaudačným rozhodnutím došlo k povoleniu užívania daného stavebného objektu nachádzajúceho sa na Pozemku.

1.5. Žalovaný teda Pozemok využívajú vo svoj prospech, a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 20.08.2007 do 26.04.2018 (bez úrokov z omeškania za obdobie od 01.09.2016 do podania žaloby) bol žalobcom voči žalovaným uplatnený, a priznaný Okresným súdom Bratislava I v konaní pod sp. zn. 35Cb/208/2009 a a potvrdený Krajským súdom v Bratislave rozsudkom pod sp. zn. 2Cob/55/2017 (ďalej v texte toto konanie bude súd v odôvodnení tohto rozsudku označovať tiež ako paralelné konanie).

1.6. Žalobca mal teda v zmysle uvedeného za to, že zo strany žalovaných dochádza k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko užívajú Pozemok bez akejkoľvek úhrady v prospech žalobcu.

1.7. Čo sa týka výšky nároku, žalobca poukázal na paralelné konanie, kde súdy dospeli k výške bezdôvodného obohatenia v sume 15 €/m² Pozemku ročne, a to na základe existujúcich zmlúv na nájom pozemkov v danej lokalite, obchodné zvyklosti, zmluvnú prax strán sporu, uznesenie mestského zastupiteľstva žalovaného v 1. rade č. 955/2010 z 29.4.2010.

1.8. Teda žalovaná suma na zaplatenie istiny vo výške 7.081,11 € predstavuje:

1.8.1. zákonné úroky z omeškania za obdobie od 02.08.2016 do 31.07.2018 vo výške 2.629,79 € z nezaplatenej istiny priznanej rozsudkom OS BA I

35Cb/208/2009, pričom výška úrokov bola určená v zmysle § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 1 nariadenia č. 21/2013 Z.z.,

1.8.2. istinu pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 27.04.2018 do 31.7.2018 (vypočítanú mechanizmom: 15 €/m² výmery Pozemku/rok x výmera Pozemku 1117 m² x 96 dní) vo výške 4.404,40 €.

1.9. Suma 45,90 € predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaných za deň za obdobie od 01.08.2018 do právoplatného skončenia konania, a žalobca si zároveň uplatnil aj úroky z omeškania zo sumy 45,90 € vo výške 0,01008 € denne od 01.08.2018 do zaplatenia.

1.10. K žalobe žalobca pripojil:

1.10.1. LV č. XXXX, k.ú. W.,

1.10.2. Zameranie skutkového stavu geodetickou kanceláriou Geovis, s.r.o. z 25.08.2009,

1.10.3. Meračský náčrt z 22.06.2012 vyhotovený žalovaným v 2. rade,

1.10.4. Fotografie zachytávajúce situáciu na Pozemku,

1.10.5. Stavebné povolenie vydané Okresným úradom Bratislava V č. 97/10603 z 10.07.1997,

1.10.6. Kolaudačné rozhodnutie Okresného úradu Bratislava V č. XX/XXXXX-XXX-Z z XX.XX.XXXX,

1.10.7. Rozsudok OS BA I 35Cb/208/2009-654 z 02.01.2017,

1.10.8. Rozsudok KS BA 2Cob/55/2017 z 13.03.2018,

1.10.9. Odborné vyjadrenie NARKS-INFOSERVIS z 07.07.2016,

1.10.10. Doplnenie odborného vyjadrenia NARKS-INFOSERVIS z 28.10.2016,

1.10.11. Zmluva o nájme pozemkov č. XX/XX/XXX z XX.XX.XXXX,

- 1.10.12. Zmluva o nájme pozemkov č. XX-XX-XXXX-XX-XX z XX.XX.XXXX v znení dodatku č. 1 z 09.12.2011,
1.10.13. Uznesenie mestského zastupiteľstva HI. Mesta Bratislavy č. 955/2010 z XX.X.XXXX,
1.10.14. Rozsudok OS BA I 39C/357/2005-139 z 30.01.2007,
1.10.15. Rozsudok KS BA 2Co/90/07-169 z 02.04.2008

Vyjadrenie žalovaného v 2. rade k žalobe

1.11. K žalobe sa vyjadril žalovaný v 2. rade 29.01.2019 tak, že ju navrhol vo vzťahu k nemu zamietnuť a namietať svoju pasívnu legitímáciu. Nie je možné sa stotožniť s názorom žalobcu, že nie je možné určiť konkrétny rozsah užívania Pozemku. Pozemok využíva hlavne žalovaný v 1. rade pre obyvateľov a návštevníkov mesta v celom rozsahu a žalovanému v 2. rade nemožno pričítať ako užívanie použité chodníka niekoľkými zamestnancami železničnej stanice. Čo sa týka cestujúcich, uviedol, že s týmito nemá žiadny zmluvný ani zákonný vzťah, a neprevádzkuje ani autobusovú, ani železničnú dopravu. Žalovaný v 2. rade prevádzkuje iba železničnú infraštruktúru, t. j. koľajnice, troleje, a pod. Čo sa týka stavebného objektu SO 2318, ktorého užívanie bolo povolené v prospech žalovaného v 2. rade, tu žalovaný v 2. rade uviedol, že išlo o úpravu povrchu Pozemku, teda išlo o zušľachtenie Pozemku v prospech žalobcu.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného v 2. rade

1.12. Žalobca sa k vyššie uvedenému vyjadreniu protistrany vyjadril v podaní z 12.03.2019, v ktorom podotkol, že žalovaný v 2. rade nepoprel, že Pozemok užíva v žalobe opísaným spôsobom. Všetky námietky žalovaného boli už predmetom súdneho prieskumu v právoplatne skončenom paralelnom konaní, pričom žalovaný v 2. rade nepodal voči rozsudku odvolacieho súdu dovolanie. Žalovaní v danom konaní žalovanú pohľadávku aj uhradili. Žalovaný v 2. rade zároveň nijako neuviedol, v akom pomere majú teda jednotliví žalovaní užívať Pozemok. Konajúcimi súdmi v už ukončenom paralelnom konaní nebolo možné ustáliť konkrétny rozsah užívania Pozemku žalovanými, a preto oboch žalovaných zaviazali plniť spoločne a nerozdielne. Na uvedené treba aplikovať § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje vnútorný vzťah medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi. Ďalej zopakoval, že žalovaný v 2. rade využíva Pozemok ako prístup k železničnej stanici a stavebný objekt SO XXXX predstaničný priestor žalovaný v 2. rade vykonal za účelom užívania a správy budovy stanice.

Vyjadrenie žalovaného v 1. rade k žalobe

1.13. K žalobe sa vyjadril žalovaný v 1. rade 28.03.2019 tak, že ju navrhol vo vzťahu k nemu zamietnuť a namietať, že žalobca nepreukázal, že by sa na Pozemku nachádzalo verejné priestranstvo. Naopak ide o priestor, na ktorom je z časti situovaný previs stavby železničnej stanice Petržalka. Treba zväziť tiež, že stavebný objekt Predstaničný priestor bol vybudovaný v 1998, ale žalobca nadobudol vlastnícke právo vydržaním až neskôr, a teda ho musel nerušene užívať, a teda chodník, vstup na parkovisko, inžinierske siete a pod. nebránili žalobcovi v užívaní Pozemku. Ďalej poukázal na stavebné konanie ohľadom rekonštrukcie priestoru pred stanicou, z ktorého má vyplývať, že vzťah k Pozemku mal žalobca upravený výlučne so žalovaným v 2. rade, a žiadal, aby žalobca predložil námietky k danej stavbe a preukázal, ktoré skutočnosti a dôvody zmenili jeho nesúhlasné stanovisko na súhlas s danou rekonštrukciou stavby, a prečo žalobca v čase uskutočnenia stavby uzatvoril vzťah k Pozemku len so žalovaným v 2. rade a nie aj so žalovaným v 1. rade. Z kolaudačných a stavebných rozhodnutí má vyplývať, že o zriadení stavebného objektu SO XXXX žalobca mal vedomosť a celý priestor je využívaný žalovaným v 2. rade. Z rozhodnutia č. XX/XXXXX-XXX-z z XX.X.XXXX o povolení užívania stavby „Dostavba trate - Bratislava UNS - Petržalka“ má vyplývať, že časť stavby „jazdný pruh“ mala byť odovzdaná do správy magistrátu hlavného mesta a objekt SO XXXX mal ostať v správe žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 1. rade ani nemôže legálne užívať infraštruktúru železničnej stanice, čo môže urobiť len žalovaný v 2. rade. Žalobca nepreukázal, že by od roku 1998 došlo k zmene využívania Pozemku, a ani to, že je v dispozícii s Pozemkom zo strany žalovaného v 1. rade obmedzovaný. Žalovaný v 1. rade sa nemôže bezdôvodne obohacovať na užívaní Pozemku, nakoľko z tohto nemá žiadny majetkový prospech. Pozemok sa nachádza v ochrannom pásme železnice, a teda žalovaný v 1. rade ani nemôže vykonávať činnosti, ktoré by ohrozovali bezpečnosť a plynulosť železničnej dopravy. Ohľadom rozsudku Krajského súdu v Bratislave 2Cob/55/2017 žalovaný poukázal na to, že vo veci podal dovolanie.

1.14. K uvedenému priložil:

- 1.14.1. Rozhodnutie č. XX/XXXXX z XX.XX.XXXX
X.XX.X. Rozhodnutie č. XX/XXXXX-XXX-Z z 21.05.1998

- 1.14.3. Rozhodnutie č. XX/XXXXX-Z z 27.3.1998
- 1.14.4. Technická správa zo septembra 1993
- 1.14.5. Záznam z 12.07.1996
- 1.14.6. Zápis o odovzdaní a prevzatí z 07.04.1998
- 1.14.7. Podanie z 06.07.1998
- 1.14.8. Geometrický plán č. XXXXXXXX-XX/XX
- 1.14.9. Dovolanie z 12.06.2018

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného v 1. rade

1.15. K vyjadreniu žalovaného v 1. rade sa vyjadril žalobca v podaní z 07.05.2019. Žalovaný v 1. rade síce voči rozsudku odvolacieho súdu 2Cob/55/2017 podal dovolanie, ale judikovanú pohľadávku už uhradil, pričom išlo o pohľadávku vzniknutú z rovnakého titulu ako v tomto konaní - za neoprávnené užívanie Pozemku v predchádzajúcom období. Žalobca v žalobe podrobne opísal a dôkazmi preukázal, akým spôsobom žalovaný v 1. rade Pozemok užíva, a to na plnenie verejnoprospešných služieb. Pozemok užívajú obaja žalovaní a nie je možné určiť presný podiel rozsahu takéhoto používania toho-ktorého žalovaného a teda tu má byť pasívna solidarita medzi žalovanými. Ďalej uviedol, že rozhodovacia prax uvádza, že ak dochádza k užívaniu pozemku v prospech neurčitého okruhu osôb, je možné takýto pozemok posudzovať ako verejné priestranstvo, a v takom prípade je na vydanie bezdôvodného obohatenia povinná príslušná obec. Súd by mal vychádzať z už právoplatne skončeného konania, kde je právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave 2Cob/55/2017. Pozemok spĺňa definíciu verejného priestranstva podľa zákona č. 84/1990 Zb. o zhromažďovacom práve, a tiež aj spadá pod zákonnú definíciu verejného priestranstva, ktorá bola prijatá novelou č. 70/2018 Z.z., ktorá novelizovala zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, konkrétne § 2b ods. 1. Žalobca zopakoval, akými konkrétnymi spôsobmi je Pozemok využívaný na verejnoprospešné účely.

Vyjadrenie žalovaného v 1. rade

1.16. Žalovaný v 1. rade sa následne vyjadril v podaní z 11.06.2019, v ktorom uviedol, že priestor pred železničnou stanicou, t. j. Pozemok je priestor, kde je z časti situovaný previs železničnej stanice, a nemožno ho považovať za priestor definovaný ako verejné priestranstvo. Stavebný objekt SO XXXX bol odovzdaný do užívania žalovaného v 2. rade a nie do užívania žalovaného v 1. rade ako tvrdí žalobca. Spochybnil tvrdenie žalobcu, že by na Pozemku bola vybudovaná zástavka MHD. Priestor nie je verejným priestranstvom, lebo je na ňom stavba vo vlastníctve a výlučnom užívaní žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 1. rade na Pozemku nespravuje žiadne reklamné zariadenia, tieto na Pozemku umiestnila mestská časť Petržalka. Zeleň je v správe žalovaného v 2. rade, ktorý sám v paralelnom konaní uviedol, že zabezpečuje letnú a zimnú údržbu stavebného objektu SO XXXX. V ostatnom zopakoval svoje predošlé tvrdenia.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného v 1. rade

1.17. Žalobca zopakoval, že všetky námietky žalovaného v 1. rade boli právoplatne posúdené v paralelnom konaní. Žalobca listinami jasne preukázal, akým spôsobom žalovaný v 1. rade Pozemok využíva. Zo zápisu o odovzdaní a prevzatí stavby z 07.04.1998 vyplýva, že časť stavebného objektu (MHD zástavka dlažba) bola odovzdaná do správy žalovaného v 1. rade. V ostatnom zopakoval svoje predošlé tvrdenia.

Zaslanie rozsudku Najvyššieho súdu

1.18. Žalobca podaním z 16.03.2023 zaslal do spisu rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo/57/2021 z 28.02.2023, ktorým Najvyšší súd rozhodoval o dovolaní žalovaného v 1. rade voči rozsudku odvolacieho súdu sp. zn. 2Cob/55/2017 a ktorým dovolanie zamietol.

Pojednávanie 25.10.2023

1.19. Na pojednávaní vyjadrili strany ochotu vec ukončiť dohodou, na základe čoho súd pojednávanie odročil na 17.01.2024.

Pojednávanie 17.01.2024

1.20. Na pojednávaní ostali strany na doterajších stanoviskách s tým, že k mimosúdному urovneniu nedošlo. Žalovaný v 1. rade však uhradil polovicu istiny, t. j. 3.540,55 eur a žalovaný v 2. rade tiež uhradil polovicu istiny 3.540,55 eur, ale žalovaní napriek tomu uviedli, že nárok žalobcu neuznávajú. Na pojednávaní žalobca zobral časť konania vo veci istiny 7.081,55 eur späť a na zvyšku trval. Teda

zotrval na zaplatení sumy 45,90 denne, pričom táto suma predstavuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za jeden deň užívania Pozemku, a tiež uviedol, že trvá aj na úrokoch z omeškania z týchto denných súm. Súd však uviedol, že zo žaloby jednoznačne vyplýva, že žalobca žiadal úrok z omeškania iba z jednej dennej istiny 45,90 eur, a nie z každej jednej. Z dôvodu potreby skoncipovania návrhu na zmenu žaloby súd pojednávanie odročil na 06.03.2024.

Návrh na zmenu žaloby

1.21. Žalobca v nadväznosti na uvedené v podaní z 29.01.2024 upravil petit tak, že okrem sumy 45,90 eur za každý deň od 01.08.2018 do právoplatnosti rozsudku žiadal aj z každej jednej takejto sumy úrok z omeškania vo výške 0,01008 eur denne odo dňa nasledujúceho po splatnosti príslušnej dennej istiny do zaplatenia. O tomto návrhu rozhodol súd uznesením č. k.: B1-8C/25/2018 - 389 z 30.01.2024.

Pojednávanie 06.03.2024

1.22. Na pojednávaní súd rozhodol týmto rozsudkom.

2. Identifikácia nesporných a sporných skutkových okolností

2.1. V zmysle § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) súd v odôvodnení rozsudku mimo iného uvedie tiež, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie. Súd má za to, že pre prehľadnosť a zrozumiteľnosť úvah, ktorými sa súd pri rozhodovaní riadil, je vhodné najprv uviesť, ktoré skutočnosti považoval súd medzi stranami za nesporné, ktoré za sporné, a až potom uviesť, ktoré skutočnosti súd považoval za preukázané a ktoré nie.

Nesporné skutkové okolnosti

2.2. Súd pri identifikácii nesporných skutočností vychádzal predovšetkým z § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, a tiež z § 186 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

2.3. Medzi nesporné skutkové okolnosti patrí to, že žalobca je vlastníkom parcely registra „C“ s parcelným číslom 3672/8 v katastrálnom území W., ktorá sa nachádza v bezprostrednej blízkosti železničnej stanice A. - W., čo vyplýva aj z verejne dostupných zdrojov, a to z listu vlastníctva č. XXXX.

Sporné skutkové okolnosti

2.4. Všetky ostatné skutkové okolnosti boli medzi stranami sporné. Žalovaní spochybňovali svoju pasívnu vecnú legitimitáciu (presnejšie povedané, žalovaný v 1. rade uvádzal, že jediný pasívne vecne legitimovaný je žalovaný v 2. rade a vice versa), t. j. spochybňovali tvrdenie žalobcu, že by Pozemok využívali, alebo že by z neho mali prospech. Žalobca naopak tvrdil, že obaja žalovaní Pozemok využívajú, resp. majú z neho prospech, či už pri výkone ich vlastnej činnosti alebo pri zabezpečovaní verejnoprospešných aktivít, a je teda využívaný pre „konzumentov“ služieb žalovaných, a teda za normálnych okolností by mali žalovaní platiť za využívanie Pozemku nájomné.

3. Posúdenie skutkového stavu

Vykonané dokazovanie

3.1. Súd vykonal dokazovanie obsahom súdneho spisu, a to písomnými podaniami sporových strán, vrátane ich príloh, a to najmä s obsahom súdnych rozhodnutí v „paralelnom konaní“, t. j. rozsudkom Okresného súdu Bratislava I 35Cb/208/2009, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/55/2017 a rozsudkom Najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo/57/2021.

Vyhodnotenie nesporných skutkových okolností

3.2. Súd uvádza, že ohľadom nesporných skutkových okolností a zhodných tvrdení strán nevidel žiadny dôvod, aby mal dôvodnú pochybnosť o ich pravdivosti. Preto za základ skutkového stavu považoval nesporné skutkové okolnosti v zmysle bodu 2.3. vyššie.

Vyhodnotenie sporných skutkových okolností

3.3. Súd uvádza, že má za preukázané, že zo strany žalovaných došlo k bezdôvodnému obohateniu vo vzťahu k využívaniu Pozemku, keďže tento je využívaný jednak cestujúcimi, ktorí používajú MHD/železnicu, ako aj obyvateľmi, ktorí využívajú verejnoprospešné zariadenia, ktoré sa na Pozemku nachádzajú, ako sú automat na lístky, verejné osvetlenie, stojany na bicykle a pod.

3.4. Súd pri konštatácii v zmysle bodu 3.3. vychádzal z fotodokumentácie, ktorú žalobca založil spolu so žalobou do spisu. Z tejto je zrejmé, že na Pozemku sa nachádzajú všeobecne prospešné zariadenia využívané obyvateľmi mesta, resp. návštevníkmi, ako je zastávka MHD, automat na lístky, verejné osvetlenie, lavičky, zeleň, vchod do železničnej stanice Petržalka, stanovisko parkovacej služby. Z rozhodnutia Okresného úradu Bratislava V č. XX/XXXXX-XXX-Z z 21.05.1998 mal súd za preukázané, že na Pozemku bol vybudovaný stavebný objekt SO XXXX Predstaničný priestor, ktorý v spojitosti s vyššie uvedenou fotodokumentáciou je využívaný oboma žalovanými, či už na účely využívania železničnej stanice, alebo na iné verejnoprospešné účely. Uvedené vyplýva takisto aj z právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 35Cb/208/2009-654 z 02.01.2017 v spojitosti s rozsudkami súdov vyšších inštancií, ktoré tento rozsudok ako vecne správny potvrdili. Súd mal teda za to, že žalovaní využívajú Pozemok, pričom zaň žalobcovi neplatia žiadnu finančnú náhradu vo forme nájomného. Tým na strane žalovaných dochádza k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu.

3.5. Čo sa týka samotnej výšky bezdôvodného obohatenia, tu súd vychádzal taktiež z dôkazných prostriedkov predložených zo strany žalobcu, a to z nájomných zmlúv na pozemky v obdobnej lokalite s obdobným využitím. Súd takisto vychádzal z odborného vyjadrenia NARKS-INFOSERVIS z 07.07.2016, z ktorého mal za preukázané, že odhadovaná cena nájmu Pozemku sa v roku 2015/2016 mohla pohybovať v hodnote cca 15€/m²/rok. Žalobca sa síce žalobou (viď výrok II.) domáhal (po čiastočnom späťvzati) vydania bezdôvodného obohatenia až od 01.08.2018, avšak cena nájmu sa odvíja od inflácie, ktorá medzi rokmi 2016 až 2018 bola v pozitívnych číslach, a teda cena nájmu mala byť zrejme vyššia ako spomínaných 15 €. Nehovoriac o tom, že od roku 2022 zaznamenala celá Európa skokový vzostup inflácie atakujúcej, až presahujúcej 10 % ročne. Žalobca sa však domáhal „iba“ nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v tejto sume. Výšku 15 €/m²/rok ako primeranú posúdil takisto aj Okresný súd Bratislava I vo vyššie spomínanom už právoplatne ukončenom paralelnom konaní.

4. Právny stav

Relevantná právna úprava

4.1. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka:

„(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.“

4.2. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka:

„Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.“

4.3. Podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka:

„(2) Touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi subjektom verejného práva, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

4.4. Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka:

„(1) Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

(2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.“

4.5. Podľa § 1 ods. 1 a 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „Nariadenie“):

„(1) Sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

(2) Namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.“

Posúdenie právneho stavu

4.6. Zo zisteného skutkového stavu (viď časť 3. Posúdenie skutkového stavu) mal súd za preukázané, že žalovaní využívajú Pozemok vo vlastníctve žalobcu bez právneho titulu a za toto využívanie neplatia žiadnu peňažnú náhradu. Strany na pojednávaní uviedli, že rokujú o uzatvorení zmluvy, ktorá má ich vzťahy upraviť, ale do času vyhlásenia rozsudku tak neurobili, a zo skutočnosti, že žalobca na podanej žalobe trval a vzhľadom na formuláciu petitu (od 01.08.2018 do dňa právoplatnosti rozsudku), mal súd za to, že takouto zmluvou chcú strany upraviť vzťahy až od obdobia po právoplatnom skončení tohto konania.

4.7. Zo strany žalovaných teda vo vzťahu k Pozemku dochádza k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

4.8. K naplneniu skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka prichádza (aj) vtedy, ak jeden subjekt využíva nehnuteľnosť vlastníka bez toho, aby mal k uvedenému právny titul. V takom prípade je výške bezdôvodného obohatenia v zásade rovnaká ako výška nájomného, ktoré by takýto subjekt bol povinný vlastníkovi uhradiť, ak by si nehnuteľnosť riadne prenajal. V tomto smere odkazuje súd na závery právnej doktríny v „H., I.: Občiansky zákonník 1. zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár, 2. aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2014“, v časti k § 451 Občianskeho zákonníka:

„Majetkový prospech vzniká predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty; môže však spočívať aj v tom, že sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo, keby obohatený plnil svoje povinnosti (Ro NS ČR z 28. 6. 2001, sp. zn. 28 Cdo 883/2001).

Inštitút bezdôvodného obohatenia smeruje k odčerpaniu prostriedkov od osoby, ktorá ich získala niektorou zo skutkových podstát uvedených v ustanovení § 451 a § 454 OZ, a výška plnenia za užívanie cudzej veci sa preto odvodzuje od prospechu, ktorý získal obohatený, ktorý je povinný vydať to, čo získal neoprávneným užívaním cudzej veci, teda ten prospech, ktorý bezdôvodne získal a o ktorý sa obohatil na úkor vlastníka. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je potom peňažná suma, ktorá zodpovedá nájomnému realizovanému zvyčajne v danom mieste a čase za porovnateľné nehnuteľnosti.

O bezdôvodné obohatenie môže ísť aj vtedy, keď sa majetok obohateného nezmenšil, hoci sa zmenšil mal (napr. užívaním cudzej veci bez úhrady došlo na strane obohateného k ušetreniu majetkových hodnôt, čo by pri normálnom priebehu vecí, keby sa užívanie veci zakladalo napr. na nájomnej zmluve, nenastalo). Plnenie môže spočívať buď v tom, že bolo niečo dané (napr. veci, práva), alebo bola postúpená pohľadávka, bolo zriadené právo alebo bolo konané v prospech niekoho iného. Ale aj užívanie cudzej veci, ak má majetkovú hodnotu, je bezdôvodným obohatením.

Ak niekto užíva cudziu nehnuteľnosť bez platnej nájomnej zmluvy, spočíva jeho bezdôvodné obohatenie vtom, že vykonával právo nájmu cudzej veci. Výška náhrady sa odvodzuje od prospechu, ktorý získal plnením bez právneho dôvodu účastník, ktorý má povinnosť vydať majetkový prospech. Strata druhého

účastníka nie je pre záver o výške náhrady právne významná (Ro NS ČR z 2. 11. 2000, sp. zn. 30 Cdo 1789/2000).“

4.9. Čo sa týka samotnej pasívnej vecnej legitímácie jednotlivých žalovaných, ktorí ju vo vzťahu k sebe samému spochybňovali a „vec hádzali na druhého žalovaného“, tu súd konštatuje, že vo vzťahu k žalovanému v 1. rade je tento pasívne vecne legitímovaný s prihliadnutím na § 1 a nasl. zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v spojení s § 4 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, v zmysle ktorých mal žalovaný v 1. rade povinnosť zabezpečovať pre osoby s trvalým pobytom na území Bratislavy verejnoprospešné služby a udržiavať s tým súvisiaci majetok vrátane tabúľ, zelene, lavičiek atď., ktoré sú na Pozemku. Žalovaný v 2. rade je pasívne vecne legitímovaný, nakoľko Pozemok bol upravený prostredníctvom SO 2318 Predstaničný priestor aj na prospech žalovaného v 2. rade. Práve cez Pozemok sa využíva budova železničnej stanice Petržalka. Ak by žalobca naopak zabránil žalovaným Pozemok využívať, boli by činnosti žalovaných obmedzené.

4.10. Čo sa ďalej týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1., rade, žalobca sa v paralelne vedenom konaní, domáhal vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému v 1. rade na základe toho, že Pozemok mal slúžiť ako verejné priestranstvo, a teda je využívaný verejnosťou, a v takom prípade by mala byť pasívne vecne legitímovaná na náhradu bezdôvodného obohatenia práve obec.

„Preto ak nie je v občianskoprávnej rovine (napr. zmluvou) upravené všeobecné užívanie verejného priestranstva, zahrňujúce aj len sčasti pozemky vlastnícky patriace tretej osobe, má to za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane obce plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pretože aj keď existuje právny dôvod užívania verejného priestranstva, nejde o titul, podľa ktorého by obci vzniklo oprávnenie, aby také plnenie zo strany tretej osoby (strpenie užívania jej majetku) bolo poskytované bezplatne. Pripustením opačnej možnosti by došlo k porušeniu základného princípu občianskoprávných vzťahov, spočívajúceho v rovnosti ich účastníkov (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka).“ viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/52/2009, rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 33Odo/1253/2005

4.11. Žalovaný v 1. rade v paralelnom konaní spochybňoval to, že by Pozemok mal byť verejným priestranstvom. K uvedenému sa však na dovolanie žalovaného v 1. rade vyjadril Najvyšší súd v rozsudku sp. zn. 1Obdo/57/2021 tak, že uviedol:

„K zavedeniu všeobecne použiteľného pojmu verejného priestranstva došlo až novelou zákona č. 396/1990 Zb. o obecnom zriadení s účinnosťou od 1. apríla 2018 (t. j. po rozhodnutí odvolacieho súdu), keď zákon č. 70/2015 Z. z. zmenil dovtedajšie znenie § 2b ods. 1 tak, že: „Verejné priestranstvo je ulica, námestie, park, trhovisko a iný priestor prístupný verejnosti bez obmedzenia, ktorý bez ohľadu na vlastnícke vzťahy slúži na všeobecné užívanie, ak osobitný zákon neustanovuje inak.“ Z dôvodovej správy vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo zaviesť všeobecne platnú právnu definíciu verejného priestranstva, t. j. pre potreby celého právneho poriadku Slovenskej republiky, okrem prípadu, keď osobitný zákon zakotví účelovú definíciu tohto pojmu, ktorá lepšie zodpovedá predmetu jeho úpravy. Ako príklad takej osobitnej zákonnej úpravy sa v poznámke pod čiarou 2aa uvádza práve „§ 30 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení zákona č. 538/2007 Z. z.“, ktorého účelová definícia pojmu verejné priestranstvo (na účely dane za užívanie verejného priestranstva) takto označuje výlučne pozemky vo vlastníctve obce. Naproti tomu všeobecne platná definícia pojmu verejného priestranstva vychádza z demonštratívneho výpočtu typických verejných priestorov, ktoré sú prístupné verejnosti (každému) bez akéhokoľvek obmedzenia, keďže sa všeobecne užívajú, a ktoré môžu byť vo vlastníctve štátu, obce, inej právnickej osoby alebo fyzickej osoby, teda bez ohľadu na vlastnícke vzťahy k tomuto priestoru. V čase rozhodovania odvolacieho súdu vyššie uvedená (všeobecne platná) legálna definícia pojmu verejného priestranstva síce neexistovala, napriek tomu však Najvyšší súd Slovenskej republiky dovodil, že „ak nie je v občianskoprávnej rovine (napr. zmluvou) upravené všeobecné užívanie verejného priestranstva, zahrňujúce aj len sčasti pozemky vlastnícky patriace tretej osobe, má to za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane obce plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).“ K uvedenému záveru dospel NS SR v rozsudku sp. zn. 4Cdo/52/2009 z 31. januára 2011.“

4.12. Podľa názoru Najvyššieho súdu je teda Pozemok verejným priestranstvom, a keďže nie je vo vlastníctve obce (žalovaného v 1. rade), vzniklo tu bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného v 1. rade, a to využívaním Pozemku bez náhrady žalobcovi.

4.13. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/57/2021 platí, že bezdôvodné obohatenie viacerých osôb, spočívajúce v užívaní cudzej veci bez reálneho rozdelenia a bez dohody o spôsobe užívania konkrétnej časti, zakladá ich solidárnu zodpovednosť poskytnúť za užívanie peňažnú náhradu a veriteľa oprávňuje požadovať splnenie povinnosti od ktoréhokoľvek z nich.

4.14. Nakoľko sa nedá presne určiť rozsah, v ktorom je Pozemok využívaný v prospech každého zo žalovaných, je na mieste založenie solidárnej zodpovednosti oboch žalovaných poskytnúť žalobcovi náhradu bezdôvodného obohatenia, t. j. aby ju uhradili spoločne a nerozdielne.

4.15. Čo sa týka výšky bezdôvodného obohatenia, ktoré sú žalovaní povinní žalobcovi spoločne a nerozdielne nahradiť, súd odkazuje na bod 3.5. vyššie, t. j. súd vychádzal zo sumy 15€/m²/rok. Vzhľadom na rozmer Pozemku 1117 m² je adekvátna náhrada za jeden rok za Pozemok vo výške 16.755 €, a denne to vychádza na 45,90 €.

4.16. Ako súd uviedol v bode 1.20., ohľadom istiny 7.081,55 €, vzhľadom na jej úhradu zo strany žalovaných, zbral žalobca v tejto časti žalobu späť. Súd preto konanie v tejto časti prvým výrokom rozsudku zastavil. Predmetom konania tak ostalo len vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01.08.2018 do právoplatnosti rozsudku v sume 45,90 € denne a na to nadväzujúce úroky z omeškania z každej jednej takejto dennej sumy.

4.17. Nakoľko žalobca preukázal, že žalovaní sa bezdôvodne obohacujú v neprospech žalobcu využívaním Pozemku, a to aj odo dňa 01.08.2018 (od tohto obdobia sa žalobca domáha nároku, predošlé obdobie zažaloval v paralelnom konaní), súd žalobcovi priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 45,90 € za každý deň od 01.08.2018 do právoplatnosti rozsudku. V zmysle § 217 ods. 2 CSP totiž ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými v budúcnosti. Nakoľko táto denná náhrada za bezdôvodné obohatenie je takouto opakujúcou sa dávkou alebo splátkou, súd priznal žalobcovi nárok až do právoplatnosti rozsudku.

4.18. Žalobca sa takisto domáhal v konaní zaplataenia úroku z omeškania. Ako súd uviedol v opise Priebehu konania (body 1.20. a 1.21.), žalobca v podaní z 29.01.2024 upravil petit žaloby tak, že sa domáha úroku z omeškania za každú jednu „dennú“ istinu 45,90 €, a to vo výške 0,01008 € denne odo dňa nasledujúceho po splatnosti príslušnej dennej istiny.

4.19. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vznikol žalobcovi okrem nároku na dennú istinu 45,90 € aj právo požadovať úrok z omeškania z každej jednej takejto istiny, nakoľko sa žalovaní dostali do omeškania s úhradou týchto denných istín. Súd len stručne uvádza, že právny vzťah ohľadom bezdôvodného obohatenia medzi sporovými stranami posúdil ako obchodnoprávny, a preto sa aplikuje § 369 Obchodného zákonníka, nakoľko tento vzťah medzi stranami napĺňa hypotézu § 261 ods. 1, resp. 2 Obchodného zákonníka. Žalobca je podnikateľom a žalovaní sú subjektom verejného práva podľa § 261 ods. 3, resp. 4 Obchodného zákonníka. Žalovaní využívaním Pozemku zabezpečujú verejné potreby alebo vlastnú prevádzku (železničná doprava, MHD, verejné osvetlenie, atď.) a preto ide o obchodnoprávny vzťah.

4.20. Ohľadom úroku z omeškania je v stručnosti potrebné sa vyjadriť k samotnej výške úroku z omeškania, ako aj začatiu plynutia nároku na úrok z omeškania, čo súvisí s tým, kedy sa žalovaní dostali do omeškania s úhradou každej jednotlivéj dennej istiny 45,90 €.

4.21. Ohľadom výšky úroku z omeškania sa aplikuje § 1 ods. 1 a 2 Nariadenia citované v bode 4.5. vyššie. Žalobca sa domáhal úroku z omeškania z každej dennej istiny 45,90 € vo výške 0,01008 € denne, teda nie v percentuálnom vyjadrení, ako to býva obvyklé. Súd však uvádza, že žalobca sa v podstate domáhal úroku z omeškania vo výške 8 % ročne, čo pri prepočte na deň predstavuje práve sumu 0,01008 € (8% / 365 * istina 45,90 €). Žalobca sa mohol domáhať úroku aj vyššieho, keďže dňa 01.08.2018 bola základná sadzba ECB 0 %, a teda sa mohol podľa § 1 ods. 2 Nariadenia domáhať 9 % úroku, a nie iba 8

%. Vzhľadom na nárast inflácie od roku 2022 sa navyše základná sadzba ECB navyšovala, čo by opäť zvýšilo výšku úroku z omeškania, ktorého sa mohol žalobca domáhať, ale vzhľadom na zásadu ne ultra petitum mu súd priznal iba toľko, koľko si žiadal.

4.22. K otázke, kedy sa žalovaní dostali do omeškania s platením jednotlivých denných istín 45,90 € súd uvádza, že pri plnení nároku z bezdôvodného obohatenia nie je zákonom stanovená splatnosť takejto pohľadávky. V takom prípade je potrebné splatnosť viazať na výzvu veriteľa dlžníkovi, aby tento plnil. Vid' závery právnej doktríny:

„Bez dôvodné obohatenie patrí medzi nároky, pri ktorých nie je zákonnou úpravou stanovená splatnosť pohľadávok vzniknutých z tohto právneho titulu. Doba plnenia je pri nich obvykle viazaná na výzvu veriteľa podľa § 563 OZ. Až výzvou na plnenie sa dlh stane splatným a dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa potom, keď bol o plnenie veriteľom požiadaný. Forma výzvy na plnenie nie je predpísaná, je však potrebné, aby spĺňala všeobecné náležitosti stanovené v § 34 a nasl. OZ a z jej obsahu musí byť zrejmé, že veriteľ vyzýva dlžníka na plnenie, ktorého výška musí byť dostatočne určite špecifikovaná (porovnaj Ro NS ČR z 23. 4. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1012/2001). Za výzvu na plnenie podľa § 563 OZ nemožno považovať napr. podanie smerujúce k započítaniu pohľadávky (§ 580 OZ). Podľa § 563 OZ, ak nie je doba splnenia dohodnutá, ustanovená právnym predpisom alebo uvedená v rozhodnutí, je dlžník povinný dlh splniť prvého dňa po tom, keď bol o plnenie veriteľom požiadaný. Vzhľadom na to, že doba splnenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je stanovená právnym predpisom a v danom prípade nebola ani účastníkmi dohodnutá, nastala jeho splatnosť prvého dňa po tom, čo bol obohatený vyzvaný na plnenie (Uz NS ČR zo 14. 12. 2005, sp. zn. 33 Odo 485/2004).“ H., I.: Občiansky zákonník 1. zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár, 2. aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2014“, v časti k § 563 Občianskeho zákonníka.

4.23. Tu treba uviesť, že medzi sporovými stranami ešte pred podaním žaloby prebiehalo paralelné konanie, a to už z roku 2009, žalovaní teda oveľa skôr ako 01.08.2018 mali vedomosť o tom, že žalobca po nich žiada vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na to, že pohľadávka ale nemôže byť splatná skôr ako vôbec vznikne, súd vec právne posúdil tak, že každá jednotlivá pohľadávka dennej istiny 45,90 € je splatná v deň, za ktorý vznikol žalobcovi nárok na jej zaplatenie voči žalovaným. Teda za bezdôvodné využívanie Pozemku dňa 01.08.2018 je suma 45,90 € splatná práve v deň 01.08.2018, a žalovaní sa tak dostali do omeškania s jej úhradou od 02.08.2018, teda od nasledujúceho dňa. Rovnako to platí aj vo vzťahu k ostatným denným istinám. Aj vzhľadom na uvedené súd naformuloval výroky II. a III. rozsudku.

4.24. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi voči žalovaným priznal aj úrok z omeškania vo výške 0,01008 € denne zo sumy každej jednej dennej istiny 45,90 € odo dňa nasledujúceho po splatnosti takejto dennej istiny.

5. Náhrada trov konania

5.1. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého prizná náhradu trov konania strane podľa jej úspechu vo veci. Nakoľko bol žalobca vo veci v celom rozsahu úspešný (vo výroku I. súd síce konanie zastavil, ale to na základe toho, že istinu uhradili žalovaní až po začatí súdneho konania), súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady následne po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).